

[Finansministeren.]

lov af 23. December 1925, som tilsigtede at skabe forskellige Lettelser for Tekstilfabrikationen, nu gøres permanente. Dem har man ogsaa i Realiteten været enig om. Det drejer sig om forskellige Raa- og Hjælpstoffer, navnlig Silkegarn og Spindestoffer af Silke, Raastoffer til Trykning af Uldmousseliner, og som Hjælpeartikler for Tekstilfabrikationen: Tekstilmaskiner.

Endvidere findes der i Lovforslaget en hel Række Bestemmelser, som tilsigter enten at rette tekniske Fejl i Toldloven eller at ophæve eller væsentlig nedsætte Tolden paa Raa- og Hjælpstoffer for Erhvervsvirksomheder, for saa vidt som disse Raa- og Hjælpstoffer enten slet ikke eller kun i meget ringe Grad er Genstand for indenlandsk Tilvirkning, eller at gribe ind imod negativ Beskyttelse ikke blot ved Ophævelse af Told paa Raa- og Hjælpstoffer, men ogsaa, hvor det maatte være fornødent, ved en højere Told paa det færdige Produkt. Formaalet har altsaa hovedsagelig været at billigere Produktionen og skaffe en større Bevægelsesfrihed, saaledes at man ikke skal benytte et mindre økonomisk, mindre praktisk brugeligt Raastof eller Hjælpstof af Hensyn til, at det ikke er toldbeskattet, medens det mere praktisk brugelige og ønskelige er toldbeskattet. Produktionen faar en helt anden Frihed, naar man, saa vidt muligt, stryger Tolden paa alle den Slags Artikler. Det var ogsaa den Vej, vi saa kraftigt slog ind paa ved Toldloven af 1908, og ad hvilken jeg har fortsat ved den tekniske Toldlov af 1924. Men Formaalet har hverken i 1924 eller nu været at gribe ind i Beskyttelsesforholdene ved Toldloven. Gør man det, rejser man de store Stridigheder, og saa var der jo ikke nogen Mulighed for at komme igennem med Forslaget paa den Maade, som der nu har vist sig at være.

De her stillede Forslag har overordentlig stor Betydning for Produktionen paa mange forskellige Omraader. Det bevises bedst gennem talrige Andragender fra Industriiraadet, hvor de enkelte Industrigrene forklarer, i hvor høj Grad de er hemmet enten af negativ Beskyttelse eller af Told paa deres Raa- og Hjælpstoffer.

Hvilke Artikler er det nu, vi finder i denne Gruppe? Ja, jeg skal ikke opregne dem alle, for saa vilde Tiden knap nok slaa til, men der er et meget stort Antal, navnlig af kemiske Artikler, som gaar ind i de forskellige Produktionsgrene. Der er forskellige Stoffer af anden Art: Farvestoffer, Fernis, Oliestoffer og andet, som har en væ-

sentlig Betydning som Raastoffer for den hjemlige Industri. Der er fotografiske Films, der er Tuben af Tin, Bly eller Zink, Tapiokarod og Maniokarod og Mel heraf, som i det sidste Aar har begyndt at spille en betydelig Rolle som Foderstoffer, og der er en Række Huder og Skind, som er Raastoffer for Pelsværksfabrikationen og for Garverierne, og adskilligt andet.

Endelig vil jeg fremhæve en vigtig Ændring i Toldlovens § 37, som fører et Princip videre, som vi allerede slog ind paa ved Toldloven af 1908, hvor vi, som bekendt, tog Toldbeskyttelsen fra Skibsbygningsindustrien samtidig med, at vi fritog den for Told paa en Række vigtige Raastoffer eller Halvfabrikata. Jeg tror, at Skibsbygningsindustrien har staaet sig vel ved det, som den Gang blev fastsat. Man fastsatte yderligere, at de Materialer og Genstande, som var nødvendige til Nybygning af Skibe, og som indførtes fra Udlandet, skulde den have toldfrit, og for saa vidt den benyttede sig af Materialer og Tilbehør til Skibe, som var fabrikeret her i Landet, skulde der gives en Erstatning for den erlagte Told. Hvad Meningen var med denne Bestemmelse er jo ganske klart. Meningen var for det første at lette Skibsbyggeriet, men naar man saa tillige har indført dette, at de ikke alene kan indføre toldfrit fra Udlandet, men ogsaa skal have Toldgodtgørelse for, hvad de køber af lignende Art her i Landet, er det ganske simpelt for at stille den hjemlige Industri paa lige Fod med den udenlandske. Med Hensyn til Skibsreparationer har dog hidtil kun den første Del af Bestemmelsen været gældende, nemlig at man kan faa Toldgodtgørelse, naar man indfører fra Udlandet, derimod ikke, naar man køber Artikler af samme Art, f. Eks. Kedler, Maskiner, Tovværk, Bolte, Skruer, Stifter, Søm, Nitteskiver o. s. v., i Indlandet. Det vil med andre Ord sige, at saaledes som Bestemmelsen nu staaar, er den for Skibsreparationers Vedkommende en Bestemmelse, der giver den udenlandske Industri et afgjort Fortrin for dens indenlandske Konkurrenter, og ikke, som man har sagt, en Gave til Skibsbyggeriet, for de kan være forholdsvis ligeglade; naar de blot indfører alle deres Ting fra Udlandet, faar de dem toldfrit. Men de mange indenlandske Industrier, der forarbejder de samme Ting og laver dem lige saa godt og for saa vidt er fuldt konkurrencedygtige, kan ikke være ligeglade, for de har den Hensigt, at Skibsbyggeriet skal betale den Forhøjelse, som Tolden paa den indenlandske Vare medfører. Derfor har det staaet for mig